

najwofebnische Wjezy, kiž kojzdemu do Wocžow panu, a nihto saprjecz nemože, kotrychž dla Lutheruškowe liepsche su, sjewicz.

§. 2. Lutheruškowe Knihi wufoža nam te najwofebnische a najnusnische Wucžbe nascheho Kšeshezijanstwa: dnž drubich Wuczerjow Knihi te wulke ležjo wosta ja, a so husto pschi menschich hohrje dzerža. Tu Wjeru, tu Lubosž, a tu Nadžiju do Žesom Krysta namakamy my pak wschitkich jeho Prjedowanjach. Won wedžishe, so žane Twarenje nestesi, jeli so prawje satožene neje; tehodla satoži won, drubšy možachu po nim to Twarenje dotwaricz. A ton Grunt nebjesche žadyn drubi, kiba ton, kiž je satoženy, kotryž je Žesus Krystus. 1 Kor. 3, 11.

§. 3. Tasje nusne Wucžbe wuczeshe won tak, so je kojzde Dziecžo srosenicž mozesche. Pšchetož to žadyn Kumscht neje, wulke Wjezy teje Wjern swožoka wuwesž, ale to je Kumscht, wulke wožoke Wjezy tak sjaunje wuložicz, so je Pošluharjo tak jako sRukomaj pschimhacž moža. Tehodla wostaji won so wschitkeho Naduwanja cžlowsteje Mudroszje a praji sPawotom: Ja mam wschitko drube sa Škodu pschecziwo temu jara wulkemu Posnacžu Krystuša Žesusa, mojeho Anesa. Phil: 3, 8. Tehodla namakamy my tešich pola njeho, so drubny jena Wjez wotnjeho husto prajena budže. Šhtuž jenemu jenu Wjez husto praji, ton wjeszje chze, so by ju prawje wobkhowat. Jena Macž, dnž swo je Dziecžo njeshto wucži, da dyrbi jemu tu Wjez welje mohlow prajicz, tak dotho, hacž je nesroseni a nesthowa. Tak cžinesche tessch nasch neb D. Luther. Won mjejesche lutnych newuczennych Pošluharjow, swojich Wuczenikow, Dziecži, Čzeledž, a wedžishe, so dyrbi so tym jena Wjez husto prajicz, jeli so ju srosenicž dyrbja. Won so nam runje takti sda bydž, kajž sw. Pawot, kotryž tessch swojim Philippiskim pišhe: Weselcze so we tem Anesu, moji Bratsja, so ja wam pschezo jene pišhu, me nemersy, was pak to pschezo wjeszischich cžini. po 3 Stawi. a 1. stuczny. Dnž won swuczennymi Ludžimi cžinicž mjejesche, o da mozesche won na wožoke dosž sanyč, tak so tolla nidže nesrocži, ale schudžom derje dojdže. Ale tu tych dyrbesche won te prjenje Pišmiki Božeho Słowa wucžicz, jako taktich, kiž potrebaju Mloko, a niz twerdu Jydz Heb: 5, 12. Njech nam da njehto Knihi pytta, kotrež bychu sjaunischo pišane byte: ljedom so budže je namakacž.

§. 4. A pschitwšchitkim tym nebjesche won njedže, kajž symna Woda, ale jedyn Prjedar, kiž swojeho Runja nemjejesche. Jeho Słowa mjejachu Duchu a Žiwjenje. Jeho Wutroba so horesche sWjeru, sLubosžju, a sNadžiju kswojemu Žesufel, a tehodla bjechu tessch jeho Słowa horze a palate. Won nebjesche Najaty, ale jedyn prawy Pastyr, kotremuž te Wozny a jich Dusche na Wutrovi ležachu, tehodla reczesche jeho Wutroba. Čjeszje a Penjesow nebjesche won la-
komny,